

afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 er blevet udsendt eller er udrejst, vil ansøgningen blive afvist.

Bestemmelsen indebærer, at en person, der i medfør af § 7, stk. 4, har ansøgt om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, fra udlandet og fået afslag herpå, ikke efterfølgende kan indgive ansøgning om humanitær opholdstilladelse fra udlandet.

Indrejser den pågældende imidlertid efterfølgende lovligt i Danmark, vil den pågældende kunne indgive og få realitetsbehandlet en ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

Forslaget indebærer endvidere, at en person, der efter at have modtaget afslag på asyl efter § 7 har indgivet ansøgning om humanitær opholdstilladelse, vil få realitetsbehandlet ansøgningen herom, uanset om den pågældende udsendes af landet under sagens behandling, fordi ansøgningen om humanitær opholdstilladelse ikke er indgivet inden for de frister, der er fastsat i § 33, jf. forslaget § 1, nr. 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger.

Forslaget til § 9, stk. 6, 2. pkt., er overensstemmende med den ved lov nr. 421 af 1. juni 1994 indførte bestemmelse i § 9, stk. 6, hvorefter der ved behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 2, uden ansøgerens samtykke kan indhentes akter, der er indgået i sagen om opholdstilladelse til ansøgeren efter § 7. Bestemmelsen indebærer, at Direktoratet for Udlændinge og Flytningenævnet efter anmodning fra Indenrigsministeriet har pligt til at videregive asylsagens akter, uanset om sagen måtte indeholde oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. herved forvaltningslovens § 28, stk. 1 og stk. 2, nr. 2.

Ændringen er i øvrigt af redaktionel karakter.

Ved lov nr. 421 af 1. juni 1994 indsættes i § 9 et nyt stk. 6, med samme ordlyd som forslaget til stk. 6, 2. pkt. Der blev ikke i ændringsloven udtrykkeligt taget stilling til, at det hidtidige stk. 6, der havde samme ordlyd som forslaget til § 9, stk. 7, herefter skulle være stk. 7. Dette har imidlertid utvivlsomt været hensigten, hvorfor bestemmelsen i det hidtidige stk. 6 affattes på ny som stk. 7.

Til nr. 6

Der foreslås indsat en ny § 27 a i kapitel 4, hvorefter politiet til brug for Direktoratet for Udlændinges og Indenrigsministeriets afgørelser om udvisning efter kapitel 4, jf. § 49, uden udlændingens samtykke kan videregive oplysninger om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Indenrigsministeriet eller Direktoratet for Udlændinge.

Bestemmelsen har til formål at præcisere, at politiet som hidtil vil kunne indberette oplysning om en udlændings strafbare forhold til Direktoratet for Udlændinge med henblik på, at direktoratet kan træffe afgørelse om udvisning med indrejseforbud af den pågældende udlænding, jf. navnlig udlændingelovens § 25.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at politiet med henblik på en hurtig indberetning af de oplysninger, som Direktoratet for Udlændinge har behov for med henblik på at kunne træffe afgørelse om udvisning af en udlænding, kan indberette sådanne oplysninger som led i en allerede indgået generel aftale.

De oplysninger, som vil kunne videregives, vil være enhver form for afsluttede strafferetlige sager med en udlænding, f.eks. i form af domme, bødevedtagelser, bødeforelæg, advarsler, tiltalefrafald med eller uden vilkår samt andre straffeprocessuelle skridt, som er foretaget mod en udlænding, f.eks. sigtelser eller tiltale.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 7-9.

Bestemmelserne har til formål at opfylde fællesskabsrettens krav om, at EF- eller EØS-statsborgere, der er omfattet af fællesskabsretten, ikke kan afvises, hvis de er i besiddelse af gyldigt pas eller ID-kort, og der ikke er fare for den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, og at ingen EF- eller EØS-statsborger bliver stillet spørgsmål, som kan anses for at være i strid med EF's regler eller EØS-aftalen.

Tilsvarende skal udlændinge, der ikke er statsborgere i et EF-land eller EØS-medlemsland, men som er omfattet af EF-reglerne (tredjelandstatsborgere), ikke kunne afvises, såfremt de pågældende godtgør dette. Der tænkes her på familiemedlemmer til EF- og EØS-statsborgere, som godtgør familieforholdet. Det forudsættes i den forbindelse, at en tredjelandstatsborger ledsager en EF- eller EØS-statsborger i forbindelse med indrejse i Danmark, eller at EF- eller EØS-statsborgeren allerede opholder sig her i landet.

Bestemmelserne indeholder hjemmel til fortsat at afvise udlændinge, der er indrejst i medfør af udlændingelovens § 2, stk. 1 eller 2, og knytte et indrejseforbud i medfør af § 32, stk. 2, dertil, hvis de opholder sig her i landet uden tilstrækkelig midler til deres underhold, og det offentlige påføres udgifter i forbindelse med udsendelse af de pågældende.

Til nr. 10